

[Miljøministeren.]

Miljøstyrelsen har taget kontakt med stationen med henblik på at få nærmere oplysninger om dødsårsagen.

Med hensyn til kontrollen med dumpningslovens overholdelse, kan jeg oplyse, at denne i medfør af loven er tillagt politiet, fiskerikontrollen og forsvaret. Fra disse myndigheder er der endnu ikke indløbet rapporter om ulovlig dumpning, og det er min overbevisning, at spørgsmålet følges meget nøje. Miljøstyrelsen har en nær kontakt med disse myndigheder for at konstatere eventuelle overtrædelser af dumpningsloven. Endvidere foretages i Oslokommissionens sekretariat kontrol med, at der kun sker tilladte dumpninger.

I forslag til ændring af dumpningsloven, som jeg fremsatte i folketinget den 17. marts d. å., er det foreslået, at der skabes en hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om en udvidet indberetningspligt for ethvert skib eller luftfartøj, der i en nødsituation foretager dumpning, således at det vil være muligt at iværksætte foranstaltninger til bekæmpelse af den opståede havforurening. Denne ændring er udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i Helsingforskonventionen af 22. maj 1974 og vil træde i kraft, når konventionen er ratificeret af samtlige Østersøstater. Ændringen er indføjet for at effektivisere kontrollen med dumpningslovens overholdelse og omfatter også dumpninger, der foretages uden for Østersøområdet.

Jeg kan i denne forbindelse fremhæve, at konventionens vedtagelse vil medføre, at der indføres et totalt forbud mod dumpning i hele Østersøområdet, der ud over selve Østersøen også omfatter Sundet, Bælterne og Kattegat indtil Skagen.

Af *Dohrmann* (FP) til ministeren for kulturelle anliggender (2. april 1975):

„Vil ministeren tage initiativ til, at Statens Kunstfond nedlægges?“
(Spm. nr. 56).

Begrundelse.

Spørgsmålet må bl. a. ses på baggrund af, at teatergruppen „Solvognen“ har fået tildelt 20.000 skatteyderkroner.

„Solvognen“s mest omtalte præstation

var som bekendt før jul at bryde ind i forretninger, stjæle varer og uddele dem til forbigående.

Da det må formodes, at omtalte og lignende samfundsnedbrydende grupper ikke accepteres af et flertal i folketinget, ligesom de langt mindre fortjener støtte i form af skatteyderbetalte pamperpenge, opfordres ministeren til at søge kontoen nedlagt.

Ministeren for kulturelle anliggender *Niels Matthiasens* svar (8. april 1975):

Som det vil være bekendt, har der i 1974 været flere debatter i folketinget og folketingets kulturudvalg om lovgivningen om Statens Kunstfond, dels i forbindelse med behandling af ændringsloven, der blev vedtaget i tinget i marts 1974, dels i forbindelse med et af retsforbundet fremsat lovforslag om ophævelse af loven om Statens Kunstfond. Fra alle partiers side — bortset fra fremskridtspartiets og retsforbundets — er det under disse debatter blevet tilkendegivet, at man fra statens side fortsat bør støtte kunsten, men at der naturligvis kan være principper og detaljer, der må diskuteres og revideres i den nu 10 år gamle lovgivning. Min forgænger i embedet som kulturminister nedsatte med bl. a. denne opgave for øje det såkaldte kulturstøtteudvalg, der efter det for mig oplyste stiler mod at afgive delbetænkning bl. a. om forholdene omkring Statens Kunstfond. Det forekommer mig derfor naturligt, at man nu afventer resultaterne af dette udvalgs arbejde, der vil blive fremmet så hurtigt, som det er sagligt forsvarligt, forinden man tager denne lovgivning op til egentlig revision.

Det ville efter min opfattelse være helt urimeligt på grundlag af den omhandlede enkelte disposition fra fondets side at tage under overvejelse at nedlægge Statens Kunstfond.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om universiteternes udbygning.

(Lovforslag nr. 86. Fremsat 27/2 75. Første behandling 4/4 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om udbygning af Odense universitetscenter.

(Lovforslag nr. 87. Fremsat 27/2 75. Første behandling 4/4 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om fiksering og aftrapning af den primær- og amtskommunale grundskyld [af Erhard Jakobsen m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. XXII. Fremsat 26/2 75).

Forslaget sættes til forhandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Kommunerne og amtskommunerne har i skatteåret 1975-76 budgetteret med en indtægt af grundskylden på ca. 3 mia kr. Denne beskatningsform vil centrum-demokraterne imidlertid nu have ophævet. Centrum-demokraterne har dog af hensyn til kommunernes provenu indskrænket sig til at foreslå grundskylden fikseret og nedtrappet over en årrække, der for flertallet af

ejendomme skal være på 15 år. Men den principielle idé i forslaget indebærer dog, at kommunernes provenu af grundskylden, der som sagt er pålignet med ca. 3 mia kr. i 1975-76, i stedet må udskrives på indkomster. Hvis kommunerne og amtskommunerne helt havde været afskåret fra at påligne grundskyld i 1975-76, havde dette, alt andet lige, betydet, at kommunerne, bortset fra Københavns og Frederiksberg kommuner, havde måttet forhøje den gennemsnitlige udskrivningsprocent i 1975 med ca. 1, mens amtskommunerne gennemsnitlig måtte forhøje deres udskrivningsprocent med ca. 1,5.

Centrum-demokraterne nævner i bemærkningerne til deres forslag som en af hovedbegrundelserne, at ejendomsskatterne er blevet en stor belastning for mange husejere, i særdeleshed ældre mennesker med beskedne indtægter. Det giver mig anledning til at nævne, at den såkaldte parcelhuslånelov, som blev vedtaget i 1965, jo netop gik ud på at gøre det muligt for kommunerne at hjælpe denne gruppe husejere, idet kommunerne efter loven kunne tillade, at disse fik deres ejendomsskatter indefrosset i ejendommen, således at de først forfaldt ved ejerskifte eller dødsfald. Der er måske nogle, der vil erindre, at det også var en af forslagsstillerne, der dengang var initiativtager til denne lov, nemlig hr. Erhard Jakobsen. Lad mig sige, som jeg sagde ved en tidligere behandling her i salen, at den tinglysning, der foretages af ejendomsskatter, jo langtfra opvejer den stigning, der foregår på ejendommen i almindelighed. I 1972 blev det i øvrigt gjort obligatorisk for kommunerne at yde lån til pensionister til betaling af ejendomsskatterne, når visse betingelser er opfyldt.

For så vidt angår landbrugsejendomme og lignende ejendomme foreslår centrum-demokraterne en særlig hurtig nedtrapning af ejendomsskatterne, bortset fra ejendomsskatterne af en mindre del af ejendommen, stuehus og andet, nemlig over kun 5 år mod ellers 15. Som motivering herfor anfører man, at det er urimeligt, at den erhvervsdrivende i landbrugssektoren skal betale skat af sin produktionsjord, når en erhvervsdrivende i industrien ikke er pligtig at betale skat af sine maskiner og andet lignende. Hertil vil jeg gerne bemærke, at også for andre erhverv og ikke mindst store industrivirksomheder er der tale om en betydelig